

**“Ο Δικτάτορας Καποδίστριας”...
Η Ελληνική Δημοκρατία του 1828...
και
ο Αιθεροβάμων Καθηγητής της Επιτροπής «Ελλάδα 2021»...**

“Για τον Ιωάννη Καποδίστρια, τα πρώτα δημοκρατικά και φιλελεύθερα συντάγματα αποτελούν «ξυράφι στα χέρια μικρού παιδιού». Ο Καποδίστριας φτάνει τον Ιανουάριο του 1828 στην Αίγινα ενώ έχει αποδεχτεί ήδη από τον Αύγουστο του 1827 τη θέση του Κυβερνήτη.

Καθώς λοιπόν θεωρεί ιδιαίτερα επικίνδυνο ξυράφι το Σύνταγμα της Τροιζήνας, το αναστέλλει & κηρύσσει ουσιαστικά δικτατορία. Αυτό είναι το τέλος της Πρώτης Ελληνικής Δημοκρατίας. Όμως οι δημοκρατικοί και φιλελεύθεροι Έλληνες δεν το έβαλαν κάτω. Συνέχισαν να αγωνίζονται για δημοκρατία και δικαιώματα. Ούτε η εκσυγχρονιστική δικτατορία Καποδίστρια, ούτε οι Βαυαροί, ούτε οι ξένες δυνάμεις μπόρεσαν να τους αναγκάσουν να ανεχθούν ένα αυταρχικό καθεστώς. Με αγώνες & αίμα κατόρθωσαν το 1844 να κάνουν την Ελλάδα το πρώτο κράτος στον κόσμο που καθιερώνει την καθολική ψηφοφορία των ανδρών & το 1864 μία από τις πρώτες φιλελεύθερες κοινοβουλευτικές δημοκρατίες της Ευρώπης”.

Η επίμαχη ανάρτηση, είναι ευνόητο ότι προκάλεσε θύελλα αντιδράσεων στα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης και όχι μόνο. Αμέσως, μετά από αυτές τις αντιδράσεις η Επιτροπή δημοσίευσε την απάντηση:

“Με αφορμή το θόρυβο που δημιουργήθηκε για την ανάρτηση της Επιτροπής «Ελλάδα 2021» σχετικά με τα σχόλια του Ι.Καποδίστρια για το Σύνταγμα της Τροιζήνας, διευκρινίζουμε τα εξής:

Με πρόγραμμα & συνέπεια, από τον περασμένο Φεβρουάριο & για τους επόμενους 20 μήνες, τα social media & το site της Επιτροπής «Ελλάδα 2021», υπηρετούν αυτό τον σκοπό. Με την έννοια αυτή, οι συζητήσεις που γίνονται, στο βαθμό που είναι νηφάλιες, πιστεύουμε ότι είναι γόνιμες.

Αλίμονο, αν 200 χρόνια μετά, δεν μπορούμε να συζητάμε με ψυχραιμία για την περίοδο της Επανάστασης. Αρκεί, ο στόχος να παραμένει ένας: να την τιμήσουμε, γιατί αυτή, σε μεγάλο βαθμό, προσδιόρισε αυτό που είμαστε σήμερα.”

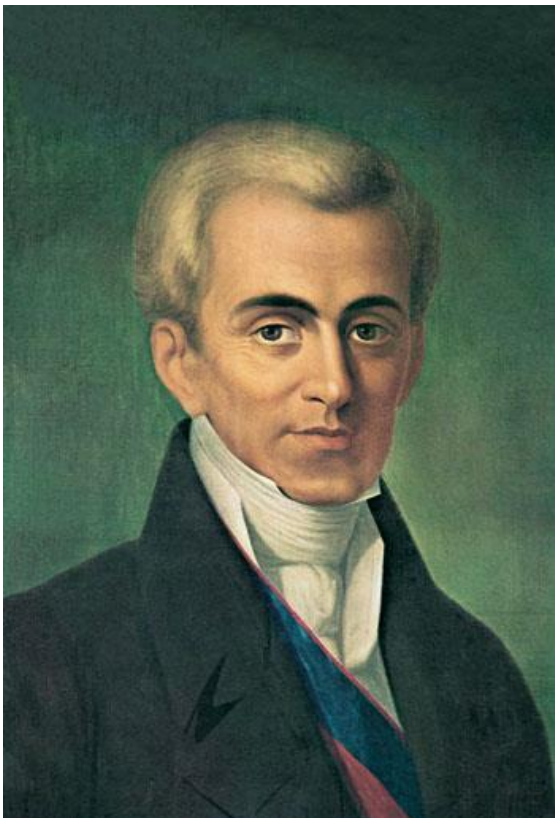
Αργότερα, στις 25 Μαΐου, η Επιτροπή, υπό το βάρος των αντιδράσεων του κόσμου, κατέβασε το επίμαχο “Tweet”, με την ανακοίνωση:

Το άρθρο το οποίο εμφανίστηκε ως ανάρτηση στο site της επιτροπής, δεν έχει αναρτηθεί ποτέ από την επιτροπή. Πρόκειται για κείμενο που έχει δημοσιευτεί παλιότερα σε άλλο site. Άρα, οποιαδήποτε συζήτηση για το θέμα είναι άκυρη. Ήδη, η επιτροπή ερευνά την αλλόκοτη αυτή υπόθεση.

Ωστόσο, η - κατά την επιτροπή - αλλόκοτη αυτή υπόθεση έχει προκαλέσει μεγάλη ζημιά, τόσο στο φρόνημα και ηθικό του κόσμου, όσο και στο έργο της ίδιας της Επιτροπής «Ελλάδα 2021», το οποίο για όσους ανοίγουν και διαβάζουν την ιστοσελίδα

της (www.greece2021.gr) είναι πραγματικά μεγάλο, αξιόλογο και σημαντικό, με ένα καταίγισμο άρθρων, κειμένων, διαλέξεων και αντί-επιτροπών. Θυμίζουμε ότι ο σκοπός της Επιτροπής «Ελλάδα 2021», είναι: *”να συντονίσει ένα συνολικό πρόγραμμα δράσεων και εκδηλώσεων, πέρα από τον σχεδιασμό του εορτασμού της συμβολικής επετείου των 200 χρόνων από την Επανάσταση, με στόχο να επανασυστήσουμε την Ελλάδα, από την αρχή της σύγχρονης ιστορίας της μέχρι και σήμερα, στην πορεία αυτών των 200 χρόνων.”* Το πρώτο έργο της Επιτροπής θα είναι να δημιουργηθεί ένα Ημερολόγιο στο οποίο θα καταγραφούν όλες οι δράσεις, που έχουν σχεδιαστεί και πρόκειται να υλοποιηθούν από ιδρύματα, πανεπιστήμια, οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης και άλλους φορείς. Το δεύτερο έργο θα είναι η διαχείριση από την Ολομέλεια των προτάσεων που θα καταθέσουν προς αυτήν διάφοροι φορείς και ιδιώτες. Το τρίτο και ιδιαίτερα σημαντικό έργο της Ολομέλειας θα είναι η σχεδίαση δράσεων οι οποίες θα προταθούν προς τους κατάλληλους φορείς, προκειμένου να τις υλοποιήσουν. Τέλος, η Επιτροπή έχει τη νομιμοποίηση να δρα εκ μέρους της Πολιτείας, με στόχο όχι την προβολή κάποιου ή την ιδιοκτησία των δράσεων που θα γίνουν, αλλά τη δημιουργία μιας θετικής δυναμικής μέσα στην κοινωνία για την επέτειο των 200 χρόνων.

Ο Ιωάννης Καποδίστριας

Ρωξάνδρα Στρούνιτσα,
Ο Μεγάλος Πλατωνικός έρωτας
του Καποδίστρια

Ο Κόμης Ι. Καποδίστριας ήταν Έλληνας διπλωμάτης και πολιτικός. Διετέλεσε υπουργός Εξωτερικών της Ρωσικής Αυτοκρατορίας. Γεννήθηκε στην Κέρκυρα στις 10/2/1776. Έκτο παιδί του Αντωνίου-Μαρία Καποδίστρια, δικηγόρου στο επάγγελμα, και της Διαμαντίνας Γονέμη, κόρης αριστοκρατικής οικογένειας με καταγωγή από την Κύπρο. Καταγόταν από παλιά κερκυραϊκή οικογένεια. Το 1477 η οικογένεια αναφέρεται στην Χρυσή Βίβλο των ευγενών της νήσου.

Φοίτησε στο μοναστήρι της Αγίας Ιουστίνης, όπου έμαθε Λατινικά, Ιταλικά και Γαλλικά και στη συνέχεια εγκαταστάθηκε στη Βενετία. Σπούδασε Ιατρική στο πανεπιστήμιο της Πάντοβα και μετά το πέρας των σπουδών του επέστρεψε αμέσως στην Κέρκυρα όπου άσκησε το επάγγελμα του ιατρού-χειρουργού αφιλοκερδώς. Στο ίδιο πανεπιστήμιο σπούδασε επίσης Νομική και Φιλοσοφία.

Ο Καποδίστριας ανήκε σ' εκείνους που πίστευαν ότι δεν είχε έρθει η ώρα για την απελευθέρωση των Ελλήνων. Όταν ο Υψηλάντης προχώρησε στην κήρυξη της Επανάστασης, τον κατηγόρησε ότι με τις ανόητες προκηρύξεις του ενίσχυε τις κατηγορίες περί ιακωβινισμού του Μέτερνιχ και άλλων. Βέβαια όταν πια δεν υπήρχε δρόμος επιστροφής, «*ηγωνίσθη εκ παντός τρόπου να πείση τον αυτοκράτορα εις άμεσον πολεμικήν παρέμβασιν*».

Με το ψήφισμα της Τρίτης Εθνικής Συνέλευσης εκλέχτηκε Κυβερνήτης της Ελλάδας. Την ιδέα να κληθεί ως κυβερνήτης της Ελλάδας την είχε διατυπώσει πρώτος ο Αλ. Μαυροκορδάτος σε επιστολή του προς τον Δημήτριο Υψηλάντη, που, επίσης, υπέγραψε πρόσκληση του Καποδίστρια το 1822 και ο Πετρόμπεης το 1824. Σημαντικό ρόλο στην κλήση του Καποδίστρια στην Ελλάδα διαδραμάτισε και ο Θ. Κολοκοτρώνης, αρχηγός του Αγγλικού κόμματος τότε, αν και, αρχικά, ήταν κατά της εκλογής του.

Τελικά, στις 30 Μαρτίου 1827, στη Γ' Εθνοσυνέλευση της Τροιζήνας, εκλέχθηκε Κυβερνήτης της Ελλάδας με θητεία επτά ετών. Σύμφωνα με τις αποφάσεις της συνέλευσης, ο Κυβερνήτης θα δεσμευόταν από το Σύνταγμα της Επιδαύρου, έτσι όπως θα αναθεωρείτο από τη Συνέλευση. Η εκλογή του θεωρήθηκε ως ήττα της αγγλικής εξωτερικής πολιτικής και νίκη της Ρωσίας

Στις 18 Ιανουαρίου 1828, δέκα μήνες μετά την απόφαση της Γ' Εθνοσυνέλευσης της Τροιζήνας, έφτασε στο Ναύπλιο, όπου έτυχε ενθουσιώδους υποδοχής και τέσσερις μέρες αργότερα στην Αίγινα, πρώτη πρωτεύουσα του ελληνικού κράτους.

Η Δημοκρατία της Ελλάδας το 1828 και το Έργο του Κυβερνήτη

Ας δούμε ποια ήταν η Δημοκρατία της Ελλάδας, τότε, από την πρώτη επίσκεψη και ενημέρωση του Κυβερνήτη από τους τότε υπουργούς, μέσα από την γλαφυρή αφήγηση του Άρη Σφακιανάκη (Η Σκιά του Κυβερνήτη):

Άρχισαν να καταφθάνουν οι υπουργοί της προηγούμενης κυβέρνησης. Τους παρουσίαζε έναν έναν στον Καποδίστρια ο κυρ Ιακωβάκης Νερουλός.

Από εδώ ο κύριος υπουργός εσωτερικών, είπε ο ποιητής και έσπρωξε στο σαλόνι τον Αναστάσιο Λόντο. Ήταν ένας καμπούρης άντρας με λεπτά χείλη.

Ο Καποδίστριας του έσφιξε το χέρι και τον ρώτησε αν ήθελε τσάι. Ο Λόντος αρνήθηκε. Πείτε μου, αγαπητέ υπουργέ. Πώς είναι η κατάσταση στη χώρα; Ρώτησε ο Καποδίστριας. «Με δυο λόγια, παρακαλώ».

«Εξοχότατε», είπε ο Λόντος, «το κράτος δεν είναι άλλο παρά η Αίγινα, ο Πόρος, η Σαλαμίνα, τα Μέγαρα κι η Ελευσίνα. Έχουμε ακόμη μερικά νησιά στο Αιγαίο, αλλά ουσιαστικά δεν τα ελέγχουμε. Οι πραγματικοί αφέντες εκεί είναι οι πειρατές».

Ο Καποδίστριας κούνησε το κεφάλι του. «Πρώτο μου μέλημα θα είναι η πειρατεία», είπε. «Είναι μεγάλο κακό για την εικόνα της χώρας μας στο εξωτερικό, και ήδη δέχομαι ισχυρές πιέσεις για την καταστολή της από τις Μεγάλες Δυνάμεις».

Ο Λόντος ξερόβηξε. «Αν βρουν ψωμί να φάνε οι Έλληνες, θα σταματήσει από μόνη της η πειρατεία», είπε. «Όπως και να 'χει, εύχομαι καλή επιτυχία στο έργο σας», χαιρέτησε με μια ελαφριά κλίση της κεφαλής και βγήκε από το σαλόνι.

Μετά πέρασε ο υπουργός των Στρατιωτικών. «Δεν έχουμε ούτε στρατό ούτε πολεμοφόδια», είπε, «αφού το Ναύπλιο και ο ναύσταθμος βρίσκονται στα χέρια του Γρίβα. Δεν έχω λοιπόν τίποτα να πω προς την εξοχότητά σας, όσον αφορά το υπουργείο που διηύθυνα ως τώρα».

«Μην ανησυχείτε για τον Γρίβα, ξέρω πώς να τον χειριστώ εγώ», είπε ο Καποδίστριας. «Όσο για τον στρατό...» «Ο στρατός χρειάζεται οργανισμό», είπε ο υπουργός. «Και βέβαια χρήματα», πρόσθεσε. «Με αυτό ακριβώς το ζήτημα ασχολήθηκα οκτώ μήνες στην Ευρώπη», συνέχισε ο Καποδίστριας. «Έψαξα παντού για χρηματοδότες. Προσπάθησα να διαπραγματευτώ κάποιο δάνειο. Συνάντησα μόνο κλειστές πόρτες. Δυστυχώς, λεφτά δεν υπάρχουν. Θα πρέπει να κάνουμε δουλειά με αυτά που έχουμε». Ο υπουργός κούνησε με απογοήτευση το κεφάλι του και έφυγε με σκυφτούς ώμους.

Μπήκε στη συνέχεια ο υπουργός των Ναυτικών. Αυτός μίλησε λακωνικά. «Τα περισσότερα πλοία είναι παροπλισμένα στον Πόρο», είπε. «Ακόμη κι η φρεγάτα Ελλάς με δυσκολία κινείται. Χρειαζόμαστε χρήματα για εξαρτήματα και ναύτες».

Όταν, αποχώρησε ο υπουργός των Ναυτικών, ο Καποδίστριας σηκώθηκε από τη θέση του κι άρχισε να κόβει βόλτες προβληματισμένος. Άναβε το ένα τσιγάρο μετά το άλλο.

Ο υπουργός της Δικαιοσύνης, που ήρθε μετά, δήλωσε απλώς ότι δεν είχε να πει και πολλά πράγματα. Επειδή, όπως ομολόγησε, ούτε δικαστήρια υπήρχαν, ούτε δικαστές.

Τελευταίος, παρουσιάστηκε στον Καποδίστρια ο υπουργός των Οικονομικών. «Μην απατάσθε, εξοχότατε», είπε ο υπουργός. «Όχι μόνο χρήματα δεν υπάρχουν στο ταμείο, αλλά ούτε ταμείο υπήρξε ποτέ. Και μάλιστα, το λέγω με ντροπή, δεν είμαι σε θέση να πληρώσω ούτε καν τους κτίστες και τους ξυλουργούς για τις επισκευές που έγιναν στο σπίτι πού είχαμε ετοιμάσει για να μείνετε».

Έβγαλε ο Καποδίστριας από την τσέπη τον και μέτρησε κάμποσα γρόσια. «Δώστε τα στους ανθρώπους, δεν μου αρέσει να χρωστάω», είπε. Ο υπουργός ψέλλισε κάποιες δικαιολογίες, τσέπωσε τέλος το χρήμα κι εξαφανίστηκε.

Την υπόλοιπη μέρα, ο Κυβερνήτης δέχτηκε τους τοπικούς παράγοντες. Όλοι κάτι ζητούσαν. Ο Καποδίστριας σημείωνε ατάραχος. Ακούστηκαν τα πιο εξωφρενικά

αιτήματα. Νομίζανε, φαίνεται, πως ο Κυβερνήτης είχε έρθει φέρνοντας μαζί του καινούργιο δάνειο.

Οι στρατιωτικοί ζητούσαν μισθούς για τους στρατιώτες τους, και αναφέρονταν τέτοια νούμερα λες και είχαν υπό τις διαταγές τους το ασκέρι του σουλτάνου.

Οι πολιτικοί προσπαθούσαν με διάφορα τερτίπια να εδραιώσουν τη θέση τους. Και όταν ο Καποδίστριας ζήτησε να του υποδείξουν κάποια πρόσωπα για να τον βοηθήσουν στο έργο τον, όλοι – εάν δεν πρότειναν τον εαυτό τους – υποδείκνυαν συγγενείς και φίλους.

Ύστερα από μια βδομάδα διαβουλεύσεων, ο Καποδίστριας πήρε την κατάσταση στα χέρια του. Δήλωσε στους βουλευτές και στην κυβέρνηση πως, έτσι όπως είχαν τα πράγματα, η χώρα χρειαζόταν τη στιβαρή εξουσία ενός μόνον ανδρός. Εκείνη τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή, η υπερβολική δημοκρατία θα έβλαπτε τον τόπο. Είτε λοιπόν θα έπρεπε να τον αφήσουν να κυβερνήσει μόνος, είτε θα εγκατέλειπε την προσπάθεια και θα αποσυρόταν στην Κέρκυρα να περάσει χωρίς σκοτούρες τα υπόλοιπα χρόνια της ζωής του. Άλλος δρόμος δεν υπήρχε, τους εξήγησε.

Έμειναν άναυδοι οι άνθρωποι, όμως υποτάχτηκαν τελικά στη θέλησή του.

Όλοι οι όροι του, τελικώς, έγιναν αποδεκτοί. Στη θέση της Βουλής δημιούργησε το «Πανελλήνιον», γνωμοδοτικό όργανο αποτελούμενο από 27 μέλη με συμβουλευτικό χαρακτήρα, σώμα Γερουσίας, ενώ τη διακυβέρνηση ανέλαβε η Κεντρική Γραμματεία, είδος υπουργικού συμβουλίου διοικούμενου από τον ίδιο. Επίσης, χώρισε τη χώρα σε διοικητικές περιφέρειες. Αρχικά είχε δεσμευθεί για τη διενέργεια εκλογών τον Απρίλιο του 1828, στη συνέχεια όμως προχώρησε στην αναβολή τους, λόγω της χαώδους κατάστασης που επικρατούσε στο εσωτερικό. Όταν αυτές διεξήχθησαν, διατυπώθηκαν βάσιμες κατηγορίες για νοθεία.

Μία από τις πρώτες του κινήσεις ήταν η καταστολή της πειρατείας, έργο το οποίο ανέλαβε με επιτυχία ο Ανδρέας Μιαούλης.

Παράλληλα, προχώρησε στην αναδιοργάνωση των Ενόπλων Δυνάμεων, μετατρέποντας βαθμιαία τα άτακτα στρατεύματα σε τακτικό στρατό, και υπάγοντας τον στόλο στην ουσιαστική δικαιοδοσία της Κυβέρνησης, δεδομένου ότι μέχρι τότε τα πλοία ήταν ιδιοκτησία των караβοκαραίων.

Με αυτόν τον τρόπο προσπάθησε να προστατέψει τα σύνορα και να μειώσει την επιρροή των μέχρι τότε τοπαρχών.

Στην προσπάθεια αναδιοργάνωσης του στρατού περιλαμβάνεται και η ίδρυση της Στρατιωτικής Σχολής Ευελπίδων.

Ίδρυσε Εθνικό Νομισματοκοπείο και καθιέρωσε τον φοίνικα ως εθνικό νόμισμα, αντικαθιστώντας το τουρκικό γρόσι.

Όσον αφορά στην εκπαίδευση, κατασκεύασε νέα σχολεία, εισήγαγε το αλληλοδιδασκτικό σχολείο, ίδρυσε εκκλησιαστική σχολή στον Πόρο, καθώς και το Ορφανοτροφείο

Αίγινας. Δεν ίδρυσε όμως πανεπιστήμιο, καθώς θεωρούσε ότι έπρεπε να υπάρξουν πρώτα απόφοιτοι μέσης εκπαίδευσης.

Στο πρόβλημα της διανομής της εθνικής γης ο Καποδίστριας δεν κατάφερε να βρει λύση κι έτσι εκατομμύρια στρέμματα παρέμειναν στους μεγαλοϊδιοκτήτες (κοτζαμπάσηδες και Εκκλησία). Μερίμνησε, επίσης, για τον επανασχεδιασμό και ανοικοδόμηση των κατεστραμμένων ελληνικών πόλεων, όπως το Ναύπλιο, το Άργος, το Μεσολόγγι και η Πάτρα, όπου έστειλε τον Κερκυραίο αρχιτέκτονα Σταμάτη Βούλγαρη.

Όσον αφορά στην ελληνική οικονομία, επέδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τη γεωργία, βασική πηγή πλούτου της Ελλάδας. Ίδρυσε τη Γεωργική Σχολή της Τίρυνθας και ενθάρρυνε την καλλιέργεια της πατάτας, για την οποία είχαν ήδη γίνει κάποιες ενέργειες τα προηγούμενα χρόνια.

Επίσης, προσπαθώντας να ενισχύσει την ελληνική οικονομία, ίδρυσε την Εθνική Χρηματιστική Τράπεζα, η οποία όμως απέτυχε είτε γιατί το δημόσιο εκμεταλλευόταν χωρίς όρους τα χρήματα των καταθέσεων, είτε εξαιτίας της αντίθεσης των προυχόντων προς το καποδιστριακό καθεστώς και της έλλειψης εμπιστοσύνης προς τον νέο αυτό θεσμό. Αν και δημιούργησε ελληνικό και γαλλικό τυπογραφείο στην Αίγινα, πραγματοποίησε διώξεις εναντίον του Τύπου.

Σφοδρή κριτική υπήρξε και για την τοποθέτηση των δύο αδελφών του, Βιάρου και Αυγουστίνου, στις δύο κορυφαίες θέσεις του αρχιναυάρχου και αρχιστράτηγου αντίστοιχα. Κατά γενική ομολογία, και οι δύο θεωρούντο ακατάλληλοι για τις θέσεις αυτές, ενώ κάποιοι ιστορικοί φτάνουν στο σημείο να θεωρούν ότι έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στην πτώση του κυβερνήτη.

*Η τελετή απονομής των επαμειβίων του αξιωματικού στους πρώτους
Ευέλπιδες που ονομάστηκαν Ανθυπολοχαγοί του Πυροβολικού από τον
Κυβερνήτη της Ελλάδας Ιωάννη Καποδίστρια*

Ο Αιθεροβάμων Καθηγητής της Επιτροπή "Ελλάδα 2021"

Ας έλθουμε τώρα στην περιβόητη ανάρτηση του καθηγητή Αριστείδη Χατζή, που συστηματικά παραχαράσσει τα ιστορικά στοιχεία για να προβάλει τις αντιλήψεις του περί ιστορίας. Δεν είναι η πρώτη φορά, όμως, στο τέλος του Μάρτη, θέλοντας να επιστρατεύσει τον Καποδίστρια (ως γνωστόν βαθιά ορθόδοξος) εναντίον της Εκκλησίας, σε σχέση με το κλείσιμο των Εκκλησιών κατά την πρώτη περίοδο του κορονοϊού, προκάλεσε το αίσθημα των Ορθόδοξων Ελλήνων αποδίδοντας αποκλειστικά τον περιορισμό

της επιδημίας του 1828 στο κλείσιμο των εκκλησιών και αμφισβητώντας ότι η επιδημία του 1828 προκλήθηκε από τους Άραβες του Ιμπραήμ!

Επιπλέον, αποτελεί βαριά διαστρέβλωση των πραγματικών συνθηκών, μέσα στις οποίες έδρασε ο Καποδίστριας, φτάνοντας στην Ελλάδα σε μια περίοδο, που λόγω των εμφύλιων σπαραγμών και της διαβρωτικής δράσης του Ιμπραήμ, η Επανάσταση έπννε τα λούσθια. Η συνεισφορά του στη δημιουργία ανεξάρτητου κράτους είναι σημαντικότερη, αφού έως τότε το σχέδιο κυρίως των Άγγλων ήταν η δημιουργία ενός υποτελούς κρατιδίου στο σουλτάνο με περιορισμένα σύνορα.

Τέλος, ο ισχυρισμός του καθηγητή «περί δικτάτορα» κυβερνήτη, με αυτές τις συνθήκες αποτελεί προσβολή των στοιχειωδών κανόνων της ιστορικής επιστήμης για κάποιον που φέρει τον τίτλο του καθηγητή Ιστορίας, αφού είναι γνωστό ότι μέχρι τη δολοφονία του, υπήρξαν δύο εκλογικές διαδικασίες στην Ελλάδα.

Δυστυχώς, επιλογές σαν αυτές του «αιθεροβάμονα» καθηγητή όχι μόνο έχουν διχάσει τους Έλληνες, αντί να τους ενώνουν, αλλά έχουν προκαλέσει και πολλές αποχωρήσεις - αντί, ο ίδιος να παραιτηθεί ή η Ολομέλεια να τον αποπέμψει - από την Επιτροπή, με τελευταία, αυτή, της διακεκριμένης ιστορικού καθηγήτριας Μαρίας Ευθυμίου.

Είναι, απορίας άξιον, επίσης, πώς ο καθηγητής Α. Χατζής ταίριασε δίπλα σε κορυφαίους πανεπιστημιακούς από την Αμερική και την Αγγλία, όπως: Mark Mazower, Roderick Beaton και Richard Clogg και Έλληνες καθηγητές του εξωτερικού: Ελένη Γλύκατζη Αρβελέρ, Στάθης Καλύβας, Δημήτρης Γόντικας κ.α. Σε προσωπικότητες της Ακαδημίας Αθηνών όπως ο Βασίλης Ράππας και ιστορικούς όπως οι Πασχάλης Κιτρομιλίδης, Κώστας Κωστής, Ευάνθης Χατζηβασιλείου, Μαρία Ευθυμίου, Ελπίδα Βόγλη και Ιωάννα Λαλιώτου κ.α.

Και, ενώ, η Ελλάδα διανύει μία άσχημη περίοδο της σύγχρονης Ιστορίας της, και ο εξ Ανατολής κίνδυνος βρίσκεται προ των πυλών, αντί να υπάρξει μια πραγματικά εθνική επιτροπή, η οποία πέραν των άλλων που αναφέρονται στην αποστολή της, θα επιχειρούσε, και, την αποτύπωση της πραγματικής σημασίας της Επανάστασης του 1821 για την ενδυνάμωση του φρονήματος των Ελλήνων, ωστόσο, με ανθρώπους, όπως, ο καθηγητής Χατζής υπονομεύεται ο πατριωτισμός και επιβάλλεται ένας σύγχρονος εθνομηδενισμός και ραγιαδισμός ως κυρίαρχη αντίληψη.

Αναστάσιος Μπασαράς

Σμήναρχος εα

Μέλος ΔΣ του ΕΛΙΣΜΕ